

κωλοβαρώ

κωλοβαρώ κ. **κωλοβαράω**, ρ. [<κωλο- + βαρώ], δεν κάνω τίποτα, τεμπελιάζω: «εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτός κάθεσαι και κωλοβαράει»·

- το *κωλοβαρώ*, **α.** δεν κάνω τίποτα, χάνω τον καιρό μου, τεμπελιάζω: «απ' τη μέρα που τον απέλυσαν απ' τη δουλειά, κάθεσαι και το κωλοβαράει». **β.** καθυστερώ, κωλυσιεργώ να τελειώσω κάτι που μου έχουν αναθέσει: «μην το κωλοβαράς, γιατί η δουλειά πρέπει να τελειώσει σήμερα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας